

[Handelsministeren.]

eller at komme af med dem paa tilfredsstillende Maade. Jeg maa derfor antage, at de Henvendelser, der vil komme, alligevel hverken vil blive saa omfattende eller saa voldsomme i deres Form, at de skulde kunne lægge nogen afgørende Hindring i Vejen for Udvalgets Arbejde eller for, at vi kan naa et tilfredsstillende Resultat, og naar jeg nu stiller mig paa det yderst forhandlingsvenlige Grundlag, jeg har stillet mig paa, skulde jeg mene, at vi kan naa et Resultat allerede i denne Rigsdagssamling. Dermed skal jeg anbefale Lovforslaget.

Villemoes: Jeg er enig med den højtæredede Handelsminister om, at selvfølgelig kan vi ikke undvære en Lovgivning paa dette Omraade, og naar jeg spagfærdigt i min første Tale udtalte mine private Ønsker i saa Henseende, var det ikke min Mening, at vi nu skulde til at høre op med at have bestemt fastsat Lukketid, men kun, at Idealet var, at Menneskenes Børn var indrettet saaledes, at det kunde forsvares. I øvrigt nærer jeg samme Ønske som Handelsministeren, at vi skulde kunne naa igennem med denne Sag, og jeg er enig med ham om, at de Folk, som denne Lovgivning vedrører, ikke er ukendte med, at Sagen foreligger til Debat i Rigsdagen. Jeg kan ogsaa se i Betænkningen fra det nedsatte Udvalg, at adskillige har haft Konference med Udvalget, saaledes at de vel nok saa nogenlunde har fremført, hvad der kan fremføres pro et contra om de nævnte Tider, som er det kardinale. Jeg nærer ligesom Handelsministeren Ønske om, at det foreliggende Lovforslag gennemføres; det kan ske, for saa vidt der vises Imødekommehed fra de forskellige Sider, og jeg udtalte før paa det Partis Vegne, som jeg repræsenterer, Vilighed til at gaa ind i en saglig Forhandling.

Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen) var inde paa en Antydning, som jeg forstod saaledes, at der skulde være udgaaet en Parole fra en bestemt Lejr. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem dermed sigter til — i alle Tilfælde er det ikke i Overensstemmelse med, hvad den højtæredede Handelsminister lige har sagt, idet Ministeren mener, at der er Sangbund for at faa denne Sag igennem. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, mente han, at der var nogle Blade, visse, skal vi sige dertil indrettede Blade, der beredte en eller anden Jordbund. For mit ringe Vedkommende har det ikke noget som helst at sige i denne Sag; jeg er oplagt en meget fri Mand, saa det, jeg vil, det faar min Stemme. Men

det kan være, jeg har misforstaaet det ærede Medlem.

Det ærede Medlem berørte ogsaa Spørgsmaalet om, hvorvidt han og jeg kunde være blevet dygtigere og mere intelligente Samfundsborgere, dersom vi havde haft mere Frihed i vore unge Dage og haft Lejlighed til at bruge vor Frihed til at perfektionere os, om vi da kunde være blevet i Stand til at gøre en større og bedre Indsats i vort fælles Samfund, end det nu er Tilfældet. Jeg skal ikke gætte paa, hvorledes det kunde være gaaet, dersom vi havde haft en større Frihed og benyttet den paa rette Maade, selv om det naturligvis ikke kan nægtes at være et overmaade interessant Diskussionsemne i det høje Ting. Jeg tvivler ikke om, at vi begge kunde være blevet dygtigere, end vi er, hvis vi havde udnyttet den knapt tilmaalte Tid anderledes, end vi gjorde, men det er det vel i øvrigt ganske umuligt at sige noget bestemt om. Der er derimod et Spørgsmaal, som jeg synes har nogen Interesse i denne Forbindelse, naar vi drøfter Indskrænkninger i Lukketiden. Det skulde helst være saaledes, naar man lovgiver, at saa de Bestemmelser, Lovgivningsmagten fastsætter, bliver overholdt, og jeg vil tillade mig at hævde, at jo flere Indskrænkninger der sker, des lettere er det at finde over Gærdet, des lettere kommer de brodne Kar, der maatte være, til at begaa smaa Udskejelser. Jeg nævner dette, fordi jeg ved, at den lovlydige Købmand han retter sig selvfølgelig efter Lovbestemmelserne, men hans mindre lovlydige Kollega kan maaske ved et eller andet Tilfælde komme til at profitere lidt, og det er jo ikke Meningen, at den lovlydige Medborger skal handikappes til Fordel for den mindre lovlydige.

Der er talt om forskellige Henvendelser. Ogsaa jeg har allerede faaet flere Henvendelser, og det beviser jo, at der er stor Interesse for Sagen. Det vilde derfor være godt, om vi kunde faa en Lovgivning paa det her omhandlede Omraade, som saa nogenlunde kunde tilfredsstille til alle Sider. Om dette kan blive Tilfældet, skal jeg ikke udtale mig om paa nærværende Tidspunkt, men der er ikke Tale om Sabotage eller noget i den Retning fra min Side — det kan jeg sige til det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds. Det ærede Medlem var ogsaa paa det Omraade noget inkonsekvent, synes jeg. Han begyndte med at paastaa, at jeg var kølig overfor Sagen, men til Slut udtalte han dog, at jeg havde trods alt erkleret mig villig til at gaa ind i en saglig